

насторожились проти адміністрації американської летунсько-морської бази внаслідок інциденту, що його швидко розтрутила преса. Американський воєняк, що стояв на варті при вході до летючої бази, потроху розрушеним, намагався відбити залицяння двох і трьох жінок, які влізли в калюжі. Як виявилось, це були ісландські жінки з урядовців; вони не знали, що місці цивільним особам доступ на летючі заборонений. Ісландський міністер закордонних справ оголосив протест і відмовлявся говорити в цій справі з американським генералом, командантом бази.

● До Лондона прибув Абдель Монеєм ель Касуїні, міністер господарства Об'єднаної Арабської Республіки і один з найбільших дорадників президента Абделя Гамала Насера. Хоч його приїзд ніби «приватний», проте загально вважають, що Касуїні має за цією поведінкою з англійським урядом

ши дипломатичних зв'язків, завдяки яким в 1966 р. після інвазії Англії і Франції проти Єгипту, він перемістив частину єгипетських військ до столиці, Аддис Абеба, де вони могли бути використані для вади атак, що робили американсько-американцями гучно, щоб позбутися населення від голоду і спричиненого посухою і сардинією. Евакуйовано тисячі дітей і зможливо в цілій державі йникари для несення помічч нещасливій провінції.

● Москва до останньої хвилини засекречувала всі подробиці щодо членів почуту Хрущава в його подорожі до ЗСРП та, напр., подано було, що початку підлеглими В. М. Вінogradov. Журналісти були певні, що це керівник одного з відділів міністерства закордонних справ. Потім виявилось, що це — лікар, але невдовзі, чий самий Вінogradov, який був арештований за «сталінізм» зв'язку з т. зв. мовою лікарів Вінogradov — із Ленінградської афери мас тепер 77 років,

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N. J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріали.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

НЕЗАВИДНА РОЛЯ ГОСПОДАРИ

Д. Д. Айтєнґер привітав у віторок на лєтєвнїчї вїчїлїмї словами Нїкїту Хрущєва, прївїлїлїм нїм першїм наряду в Вїлому Домї і прїймав його та його родїну і почєт вєчєрє. Прї цїй нагодї була, як звичайно в таких випадках, вїмїна куртуазїїмї прївїтїмї та вступнїмї заявїмї, що їх у цьому випадку, коли мова про господаря, прїзїдєнта Аїтєнґєрє, прїсгодовано і обдумано до наймїньшї комї. Очевїдно, що в першї чергу була мова про „мїр“, а Прїзїдєнт з прїтїском говорїв про „справедлївїй мїр“. Америкєнскїй прїзїдєнт Двїйт Д. Аїтєнґєр вїдомїй із своїх вїчїлївїстї, з бездоганнїм манєр, із достїнїстї в усьїх звнїшнїх вїступак. Вн вїдомїй також із своїх вїдданїстї ідєї мїру. Коли у Хрущєва мїролюбнї заявї — це забїрана облуда, це пропаганда, що їй перєчєть його справжнї полїтїчнї цїлї і дїла, мїролюбнїстї нїнїшнїго прїзїдєнта ЗДА — це його найшїрїшїй свїтогляд, це рушїйна сїла в усьїх його дїлах — вїключно із запрошеннїм Хрущєва.

Цє незавїднїа ролїа вїступати в ролї господаря такого неспїснїго гостя. Д. Д. Аїтєнґєр нїколи не захоплювавєсє ідєєю вїддївїнї советскїго дїктєтора у Вєшїнгтонї, а по його вїглядї прї зустрїчї Нїкїтї Хрущєва можна було здогадуватєсє, що ї тепєр вн не дуже щаслївїй, маючи такогє гостя. Якраз тїждєнь тому, в мїнулу сєрєду, прїмовляючи до групї прїстєпанскїх духовнїкїв, Аїтєнґєр тєвєрєвав „безбожнїчнїй атєїзм“ і „безбожнїчнїю ідєологїю“, яка заперєчує всї людєскї права, всьїкї рїд людєскї гїднїстї. „Тому вн назвав комунїзм „ворогом, що дїє чєрєз дїктєторскє сїстєму, яку вїкорїстовують в нашу некорїст“.

Аїтєнґєр, як господаря і спїврозмовцє Хрущєва, залїшєтьсє повєсєкєз його прївїтнїком, свїдомїй, що прїдєм нн — ворог. Шукаючи в розмовї із цїм ворогом вїхїднїх точок для „розтопленнїя крїгї в мїжнароднїй атмосферї“, Д. Д. Аїтєнґєр с — стєрєдїсє прєса — в крїснїй сїтуїцїї нїж в нїї були його попереднїкї, якїм прїходїлось вїступати перєсонально в ролї дипломатїв. Вудрї Вїлєсон, що їздїв на Вєрєлєскїю конферєнцїю, мєв прїтєсє бїльшїстї ізоляцїїстїчнїго Конгрєсу, Ф. Д. Рузвєлт в Ятї мєв бїля сєбє неспїрїхнїго йому Вїнстона Черчїлла, Гаррї Трумєновї на Потєсамєскїй конферєнцїї бракувало належнїго закордонно-полїтїчнїго досвїду. Аїтєнґєр мєсє за сєбою об'єднанїй америкєнскїй нарїд, мєсє сучїснїй Захїд, мєсє велїчєснїй авторїтєт, особїстїй досвїд, моральну сїлу і велїчєснїю потугу З'єднїнєнїх Дєржав. Усї, вїключно з тїмї, хто не погодївєсє з запрошеннїм Хрущєва, перєконанї, що в розмовї Аїтєнґєрє з Хрущєвом нє будє ї тїні угнїдствє. Алє всї також одностїпнї в тому, що ролїа господаря для такогє „гостя“ така справдї незавїднїа.

У 67-РІЧЧЯ „СВОБОДИ“

У вїторок 15-го верєснє 1959-го року, точнїо о год. 12.21 вполуднє, на вїськовому лєтєвнїчї Яндрєсу у Вєшїнгтонї прїзємлєвєсє велїчєснїй советскїй турболїтєт, з якого вїшїв на америкєнскє землє, як гїст Прїзїдєнта крїаїни. Нїкїта Хрущєв, „найрївнїшїй мїж рївнїмї“ в клїсї дїктєторїї найбїльшїй в історїї рабовласнїчкїй імперїї, Советскїго Союзу. Цє, бєз сумнїву, історїчнє подїя, бо досї на цю землє вступали, як гостї, тїлькї ті, що лїди бєжали, за волю боролєсє і були готовї дїлєтї дїлєтї або за нєї вємрїтї.

До таких належали і ті наші землєкї, що першї проклади довгїй шлях з повєволєнїї рїднїй землї, прїбїраючи сєбї за нову батїкївнїю вїльну землєю Вєшїнгтона. І сємє 15-го верєснє цїго, 1959-го року мїнуло тєчєю 66 рокїв, як воїкї, ті наші пїонєрї, вїпустїли на вїльнїй америкєнскїй землї першє чїслє українскїй „Свободї“, до найголєвнїшїх цїлєй якої зарєхували зуєнєлєтї, щоб і їх рїднїй „Старїй Краї“ нарєштї дїкїдавєсє „справедлївогє закону Вєшїнгтона“.

Цє справдї дївнїй прїпадєк, що сємє в тїй дєнь, коли америкєнскє українскє „Свобода“ вхїдїла в свєс 67-рїччє, на цю ї землє вступїть той, що його названо „катом України“. Алє цє вєжє нє будє прїпадєк, що з тїсї сумнїй нагоди українскє „Свобода“ повнєлєсє в чорнїй облївїдї на знак жалєбї і надрукована була впершє за 66 рокїв в чїлїстї моєю цїєй крїаїни, щоб сєказатї ї народнїю правду, яка бїльшє, нїж страшна. Цє нє будє прїпадєк, бо для правдї і волї „Свобода“ була створєна 67 рокїв тому, і тїлькї цїм їдєалєм вона служїла в мїнулому, служїть тепєр і служїть вє в мїбутнїму. Цї їдєалї нєподїльнї і воїнї однаково просвїдїють усїм народам, зокрєма америкєнским, що їх вн ужє адїсїнєлє, та українському, якїй за їх дїйснєннє так жєртвєннїо і так довго змєгєтьсє, бо в нїх вїрїть і їх найбїльшє прїгне.

ОН ПЕРЕД НОВИМ ІСПИТОМ

14-та сєсїя Генєрєлнїй

Асамблєї Об'єднанїх Нацїй,

що вїдрїслєсє 15 верєснє цї,

р. стєсє в загальнїм прїдєд

тїм самїм їспїтїм, що його з

трудом складалї, чї пак, вїр

нїшє, нє вїмїлї скластї Об'єд

нанї Нацїї на своїх попереднїх

сєсїях: чї цє установка вїправ

дєсє надїї людствє, опєртїї на

справедлївїстї? Історїчнїм

парадоксом стало, що чїм

бїльшє члєнї в Об'єднанїх

Нацїях, тїм мєншє їхєсє прак

тїчнє значєннє. На установ

чїх зборєх цїєї оргєнїзацїї в

Сан Франсїско (вїд 25 квїтнє

до 26 червнє 1945 року) було

46 дєржав, члєнїв-засновнїк

ів. Воїнї прїйїлїлї чєртєр

Об'єднанїх Нацїй і зформу

льованїм в нїмому найвїснїм

їм їдєалєм людствє і — зда

валось тїдї — покїлїлї до

жїтнїя надїяднїю мїжнароднїю

оргєнїзацїю, яка стєйотємє

сторїжї тїх їдєалїв. Нїнї Об'

єднанї Нацїй нарахувують 82

члєнєскї крїаїнї, алє нїхтє вєжє

нє обманєсє сєбє надїєю, що

воїнї, як колєктив, всїлї усьїм

їшнїю прїотїстєвїтєсє кєрє

ваному з Москвї мїжнароднїю

моу комунїзмї, найбїльшїю

ворогїю мїру і справедлїво

стї. 83 „вєтє“, прїголєснїє

Совєтам, як постїйнїм члєн

ом Рєдї Бєзпєкї, спєралїзу

валї Об'єднанї Нацїй, як по

рядїуючїй їнструмєнт мїру.

Тїлькї тому, що 7-го верєснє

цї, р. спїрїтнїм правнїчнїм вї

крєтом вдєлєсє унєвєжнїтї

84-тє советскє „вєтє“, можна

було вїслєтї комїсїю для роз

гнєднє сїтуїцїї в Ляосї, за

такованїй комунїстїм крїаїнї.

Первороднїм грїхом Об'єд

нанїх Нацїй було прїятнєв

нє Советскїго Союзу в чїслє

члєнїв-засновнїкїв і прїзнєв

аннї йому спєцїальнїх прївїлїє

нарївї з чєтїрма їшнїмї велї

кодєржавам. Цїмї прївїлїє

мї, дармєно пїслє крїавївої

агрєсїї прїтї Мадїрїцїї кїль

кєратнє його заставєрємо

Вн раз-у-раз порушє чєртє

р ОН і вїдмєлєтьсє лєгьлє

но спївпрєкєрєтє з велїчє

снїю бїльшїстї члєнїв ОН,

покладаючи вїключно на

своє мїлїтарнє сїлу та вїд

стєвїстє збрїючїї сїлї в Об'

єднанїх Нацїях. Цї чїннїчнє

советскє гра прївєла до тако

гєго послаблєннє авторїтєтє

ОН, що генєрєлнїй сєкрєтар

тїсїї установї, Дєг Гємєрш

нїлд, вєлєвєсє за вїдповїднє

вїправдєвєннє їснєваннє ОН

вєжє нє як порядкєуючє ї

кєрївнїю їнструмєнт мїру, а

як корїснїю для зустрїчї тєрє

нєру, якїй облєгчєть мїровї

заходї окрємнїх дєржав.

Такїм чїном цїлєм частїсє

вїрїшєваннє найповєжнїшїх

конфлїктїв прєсєувєтьсє за

тєрєну Об'єднанїх Нацїй на

тєрєн бєзпєсєрєднїх мїждєр

жавнїх з'єднїв і конферєнцїй.

Вїдвїднїнї англїйскїго прє

мїєрє Мєкмїллєна в Москвї і

їго акцїя в корїстє новїй

конферєнцїї „на вєрїшнєцїх“

конферєнцїї мїнїстрїв закор

доннїх справ у Жєнєвї і прї

їятнїа напрїкїснїї ї постанов

4-ох велїкодєржав про покїл

єннє до жїтнїя — позє їснє

уючєю Комїсїєю ОН — новїй 10-

члєннїй Комїсїї в справах мїж

народнїю розбїрєснїм; подї

рог Аїтєнґєрє до трьох стє

лїщ Захїднїй Єврєпї і аме

рїканєскє-советскїй прєго

ворї у зв'язку з прїїздом Нї

кїтї Хрущєва до Америкї —

цє останнї велїкї мїжнароднї

подїї, якї вїдбуваютьсє позє

Об'єднанїм Нацїям, дармє

но властвїю ОН покїлїканї

для того, щоб турбуватєсє за

гнєрєнїм мїром.

Цю ролє прїєнїлї на сєбє

захїднї велїкодєржавї з

ЗДА у прєводї, як лїдєром вї

льнїго свїту. Воїнї старєютьсє,

з однїго бєку, лїквїдуєтє

спєрї у власнїю гуртї, а з

другогє прєбують всїх спєсо

бїв, щоб закїнчїтї холодно

вїйну і нє допустїтї до скрї

плєннє мїжнароднїго комунї

змї. Такїм чїном, напрїклад,

вїдчас останнїй Генєрєлнїй

Асамблєї злїквїдуємо спїр

мїж Англїєю, Грєцїєю і Ту

рєчїноєю за Кїпр, затєрєтє

останнї залїшкї їсторїчнїй

французько-нїмєцкїй ворож

нїстї, затєснєно господарєскє

спївпрєкєтє в Захїднїй Єврєпї,

погадєно фїнансовї прєтє

нєсїї у зв'язку з Суєзськю

крїзою, прєвєдєно конферє

нцї крїаїн Сєрєднїй і Пївдєн

нїй Америкї, — позє ОН. Ост

аннї вїстїкї говорїть про на

дїїлїнїй поступ на шляху лїк

вїдєннє французькю крїавїво

гє спєру за Алжїр. Воднєчас

Захїд рїшєть прїотїстєвїтєсє

ВДОВОЛЕННЯ І ОПТИМІЗМ

Парїж. — В останнїму на

шому рєпортєжї з Парїжу мї

нїсїлї, що прїдєд прєз. Аїтєн

ґєрєм стєїть важкє мїсїє —

наладнїє вїдносїнї ЗДА з

французькю, наблїзнїшї позї

цїї обєх дєржав в питєннїх

Алжїру, Атлєнтїйскїго пакт

у, атомовї збрїї і доказєв

нїх французам, що ЗДА шє

вєдєть прїєстїг їхнїх крїаїн.

Сєгоднї цє нєвїдомє, чї ї

наскїлькї погадєно прїблє

жє Алжїру, Атлєнтїйскїго

пактє та атомовї збрїї, алє

єсє, що Прїзїдєнт ЗДА зумїє

заспокоїть нацїональнє

горїдїє Францїї.

А цє питєннє було чї нє

найважлївїше. Тїлькї вчї

тєтьсє в слова прївїтаннє

гєн. дє Голї, якїм вн зустр

їлї Аїтєнґєрє. Дє Голї прїдєслє

вєз Аїтєнґєрє гєловнєю нє

найбїльшї дєржавї захїднїю

гє свїту, нє дєржавї-лїдєрє, а

„дєржавї, найдорожчї сєрцю

французє“. В коротєчєм

прївїтаннї вн цїнаїмєншє

п'ятї разї прїдєслєвє, що

Францїя — рївнєрєднїй парт

нєр ЗДА. В питєннї прїєстїг

цє було найважлївїше. Цє

був прїбнїй камїнь для вїзнї

Аїтєнґєрє в Парїжї.

Аїтєнґєрє був прїготован

ий на цє, і вїдповїдє, що

щаслївїй зустрїтїсє із своїм

стєрїм прїятєлєм і спїврїбнї

ком, якїй у найважчї часї

був „символєм французькїй

вїдвєгї“. Цє знов єтє, що

хотїла почутї всє Францїя,

а найбїльшє дє Голї, бєж

вїдємо, що за його вїдвєгу

боронї позїцїю Францїї, коли

вона нє мєла нїякї сїлї, а

вн був тїлькї бїднїм ємїгран

том, зовєсїм нє цїнїв їго по

кїїнїй Рузвєлт. По сїтї чї нє

всї союзнїкї уважалї дє Голї

в часї вїйни за гохшталєрє

ра. Цє вн вїдчувєв досї, і ан

глїйскє прєса намєлєсє цє

мїж радїкамї їмїу прїгєдєтє.

Аїтєнґєрє розвїлє вїдчувтє

вразєної чєстї воєкї я рєпє

рєзєнтєнта нацїї, яка завдє

вїла вїзвїтї вїдвєгу і завлє

ДЕМОНСТРАЦІЯ ПРОТИ НАТА УКРАЇНИ НІКІТИ ХРУЩОВА В НЬО ЙОРКУ

ЧЕТВЕР, 17 ВЕРЕСНЯ Ц. Р.: пікетування Валдорф-Асторія, 301 Парк-стріт між 49 і 50-ю вулицями. Лексиктон еміє підземкою до 51-ї вулиці. Збірка о 6-ї годині вечора. Час пікетування: від 6-ї до 8-ї год. вечора.

П'ЯТНИЦЯ, 18 ВЕРЕСНЯ ц. р.: пікетування Об'єднаних Націй, при 1-й еміє і 42-ї вулиці. Іхати: автобусами 1-ю еміє або підземкою до 42-ї вулиці, а звідти автобусом або пішки чотири-п'ять блоків до 1-ї еміє. Збірка о 6-ї годині вечора. Час пікетування: від 3-ї до 6-ї год. вечора.

НЕДІЛЯ, 20 ВЕРЕСНЯ Ц. Р.: відправи в українських церквах за душі мільйонів жертв українців, що погинули від московсько-комуністичного терору в тюрмах і концетраційних таборів.

О ГОДИНІ 1-ІЙ ПО ПОЛУДНІ на Рендалл-філд, на острові тієї самої назви (Рендалл-с Айленд он дїст Рівер, Тріборо-Брідж еїд 125-та Стріт) відбудеться маніфестація частина Мазепинського Здвигу Молоді, сполучена з протестаційною маніфестацією проти приїзду Хрущова: фізичні спортивні змагання і змагання між найкращими українськими футболістами дорослими, мистецька програма, промова губернатора Рокефеллера, коменсера Морая (Джерзі Сіті), проф. Добрянського і през. Галіччина. Після закінчення цього маніфестаційного збирання о год. 5 по пол. учасники маніфестаційного походу — ріг. 42 вулиці і 5 еміє, звідси походом піду до 57-ї вулиці 7-ї еміє до Карнегі Голл, де о год. 7:30 вечора відбудеться антимуністична маніфестація.

Учась в пікетуваннях і походах зголосять: ветерани всіх формаций, тут рожені американські ветерани, ОБВУА, УСС, УНА, УПА, Організації Визвольного Фронту: ООЧСУ, СУМА, АБН, Політ. в'язні, Організації Демократичного Блоку ЛУКІА: ДОВРУС, ОДУМ, Політ. в'язні, Жіночі Організації, ОДВУ, МУН і братні організації, Пласт, Відділи УНС, Промішляна, УРС, УНП, Організації і Відділи УККА єусідніх міст. Напишуться дальші зголошення. Православні парохії дали свою згоду взяти участь в поході по 5-й еміє.

Пороблено відповідні листи, надруковано листочки в англійській мові, які будуть роздаватися під час пікетування і демонстрації; УККА видає з цієї нагоди окреме число українського бюлетеня в англійській мові; замовлено конгресові рекорди: "Свобода" видає окреме жалобне число в англійській мові; замовлено авто з голосником, яке інформуватиме американців про зорні діла Нікіти; підготовляється прес-реліз; замовлено оркестру, яка під час походу гратиме жалобні марші. Іде дальша інтенсивна підготовка.

Усі інформації, дас канцелярія Об'єднаного Комітету в Нью Йорку кожного вечора від 6-ї до 10-ї год. вечора в Українському Народному Домі, 140 2-га еміє, кім. ч. 21.

Просимо усі українські організації з американськими і українськими прапорами, все українське громадянство взяти масову і зорганізовану участь в пікетуваннях і маніфестаціях. — Власників авт просимо зголосяться по відповідні листи - транспаранти, з якими вони будуть їздити під час маніфестацій вулицями Нью Йорку.

Комітет Об'єднаних Американсько-Українських Організацій м. Нью Йорку.
І. Видник — голова

Увага! РАЧЕСТЕР, Н. Й. і ОКОЛИЦЯ! Увага!

50-літній ЮВІЛЕЙ Українського Народного Дому

316 ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ в РАЧЕСТЕРІ

— відбудеться —

в суботу, 19-го і неділю, 20-го вересня 1959 р.

СУБОТА, 19-го ВЕРЕСНЯ:

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ, в програмі якого буде виступ Українського Національного Хору, під проводом й. Ярослав МАРКОВСЬКОГО, сольно-співач Аніа ПО-РУТІ і Марії КЛИМЦІВ, промови члена Головної Ек-зекутивної, гол. секретаря Ярослава ПАДОХА, урядни-ків Товариства, приймі представників місцевих гро-мадських Установ й інше.

ПОНАТОК — в год. 7:30 вечора.

НЕДІЛЯ, 20-го ВЕРЕСНЯ:

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ. Обід в год. 2:00 по пол. Про-мови багатьох визначних представників і громадян, національні танки молоді МУН, під проводом Івана КОЗАКА, мандолінової солістер ДИМКАРІВ, відзна-чення основників і працівників-урядників Т-ва й інше.

До участі в наших Ювілейних Святі запрошуємо всіх Українських Громадян.

УПРАВА Т-ВА

УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНСЬКИХ СТУДЕНТСЬКИХ ТОВАРИСТВ АМЕРИКИ (СУСТА)

— запрошує —

УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО і СТУДЕНТСТВО на

ЧЕТВЕРТУ ПІТНЮ ВИСОКОШКІЛЬНУ КОНФЕРЕНЦІЮ СУСТА

під загальною темою

"ГЕТЬМАН, ІВАН МАЗЕПА І ПОГО ДОБА", яка відбудеться

26-го і 27-го вересня 1959 р.

на "Союзівці"

Програма Конференції:

СУБОТА, 26-го ВЕРЕСНЯ:

Год. 10:30 — Відкриття Конференції — Роман ЛИСНЯК;
Год. 10:35 — Вступне слово — Константин САВЧУК;
ДОПОВІДІ:
Год. 10:40 — Внутрішня політика Гетьмана Івана Мазепи — Іван ВІВЧАР;
Год. 11:20 — Зовнішня політика Гетьмана Івана Мазепи — Роман ЛЕГЕДЗА;
Год. 12:00 — ОБІДОВА ПЕРЕРВА;
Год. 2:00 — Мілітарна кампанія 1708-1709 років. — Константин САВЧУК;
Год. 2:40 — Соціально-економічне положення України за часів Гетьмана Івана Мазепи Василь ЗЕЛЕНКО;
Год. 3:20 — Культурний розвиток України в мазепин-ській добі — Теодосій ОНУФЕРКО;
Год. 4:00 — Дискусія;
Год. 5:00 — Відкриття студійної частини Конференції — Роман ЛИСНЯК;
Год. 9:00 — ЗАВАВА.

НЕДІЛЯ, 27-го ВЕРЕСНЯ:

БОГОСЛУЖБЕННЯ і організаційно-студентська частина Конференції Реферату, яку про студентські справи члени Управи СУСТА.

ЛИСТ, ЩО ЙОГО АДРЕСАТ НЕ ОТРИМАЄ І НЕ ПРОЧИТАЄ

(Заключення зі стор. 2)

дї перед наданням Ти на-діть твердиш, що цей пре-красний колектив майстрів при-мусив свого учителя Леся Курбаса скінчити так, як він скінчив своє буття в театрі.

Твоїх опонентів, які не ба-чили вистав "Березілля" і не уважали собі всієї сили та-чару Курбасового хисту, за-лиши в спокої. Ті кандидати, доктори наук інтерпретують історію і мистецькі цінності так, як їм наказують. Інакше їм "не положено"! З їхньої по-сання коліс сліду не стане. Вони самі ще будуть переорі-єнтовувати свої сластї писання, як переорієнтовували в совєт-ській дійсності все, від "великої енциклопедії" починаючи.

Я свято вірю, що чимало колишніх березілляців засвід-чать правду перед історією українського театру і з усією дерективністю і запевненістю безсвідомо брехню сьогодніш-ніх фальсифікаторів, що ста-раються обдурити молоде по-коління наклепами на Курба-са і його світли добу в нашо-му театрі. "Березілля" ска-жуть, що не той "прославлен-ий ансамбль" творив "Бере-зілля" і ввесь модерний театр, лише Леся Курбас і його над-звичайний талант. Іхні твер-дження потвердять ота без-критичність усіх ансамблів, що настала від часу масової смерті Леся Курбаса і що тривав по сьогоднішній. Бо справ-жній "Березілля" знає, що всі докинуті взяті постанови театру після добу Курбаса не сяга-ють і десятої частини вартості хоч би найкращої постанови Курбаса. Талант, майстер-ність, інтелект Леся Курбаса були на цілу голову вище від нас усіх, акторів і режисерів 20-их років.

Фальсифікатори, затемяю-чи значення Леся Курбаса у театрі, анувують акторський ансамбль, завдяки якому "Бе-резілля" досягнув історичних висот, і для прикладу, своїх тверджень притягають за чу-ба неадекватний талант Буч-ми, якому, належить, адресувати успіш програмові по-стави Курбаса "Джамі Гіг-гінс". Ти, Лєсю, і всі ще живі

не зважались сказати, що ж-дї українського театру пози-тивного залишив по собі Леся Курбас. Судді горляють лише про Курбасові "гріхи" перед акторським ансамблем", які, мовляв, загнали акторів на формалістичне бездоріжжя. Прокуратори — критики не договорюють до кінця!

Вони прекрасно знають, що "формалізм" Леся Курбаса — це дорогий цінний поступ укра-їнського модерного театру. Як би вони не намагались ком-промісувати мистецькі надбан-ня Леся Курбаса (використо-вуючи для цього "авторите-т" живих і мертвих театро-вих діячів-протестувальців), правда залишиться правдою. Совєтські доктори і кандидати наук бояться скаламутити наказу іділію співжиття мо-сковського "старшого брата" з "молодшим" — українським, який у всіх ділянках мусить черпати з "московської без-донної торби". Тому промов-чуються праці Леся Курбаса, щоб хтось знову не зважися піти тими "грішними" шлях-ми суверенного українського мистецтва.

"Березілля" під керівництвом Леся Курбаса одинадцять ро-ків був неприступною тверді-цею для впливу московського театру. В "Березіллі" не було мистецької дїї п'єс Островського, Горького, Треняова, Ромашо-ва, Афіногенова та ім. Курбас рішуче відмовився від поклон-них гастролей свого театру до Москви і участі в етнографі-чних турнірах під'ярмних народів. Ні Луначарському, ні Бубнову не пощастило за-топити у багні.

Курбас в українському теат-рі — це безмежне поле для дослідників та істориків мис-тецтва. Кожна його постава — це нове слово, це окрема проблема, що потребує гли-бокої аналізи без жадних тен-денційних махінацій. Молоде театральне покоління чекає на відкриття Л. Курбаса. Що скорше це буде зроблено, то краще для правди і для істо-рії театру.

На жаль, жаден із диску-тантів, які ось уже два роки ламають пера, про це не гово-рять. Вони лише змагаються в екзальтистичних обиду-ваннях, однак ніхто з них

не зважались сказати, що ж-дї українського театру пози-тивного залишив по собі Леся Курбас. Судді горляють лише про Курбасові "гріхи" перед акторським ансамблем", які, мовляв, загнали акторів на формалістичне бездоріжжя. Прокуратори — критики не договорюють до кінця!

Вони прекрасно знають, що "формалізм" Леся Курбаса — це дорогий цінний поступ укра-їнського модерного театру. Як би вони не намагались ком-промісувати мистецькі надбан-ня Леся Курбаса (використо-вуючи для цього "авторите-т" живих і мертвих театро-вих діячів-протестувальців), правда залишиться правдою. Совєтські доктори і кандидати наук бояться скаламутити наказу іділію співжиття мо-сковського "старшого брата" з "молодшим" — українським, який у всіх ділянках мусить черпати з "московської без-донної торби". Тому промов-чуються праці Леся Курбаса, щоб хтось знову не зважися піти тими "грішними" шлях-ми суверенного українського мистецтва.

"Березілля" під керівництвом Леся Курбаса одинадцять ро-ків був неприступною тверді-цею для впливу московського театру. В "Березіллі" не було мистецької дїї п'єс Островського, Горького, Треняова, Ромашо-ва, Афіногенова та ім. Курбас рішуче відмовився від поклон-них гастролей свого театру до Москви і участі в етнографі-чних турнірах під'ярмних народів. Ні Луначарському, ні Бубнову не пощастило за-топити у багні.

Курбас в українському теат-рі — це безмежне поле для дослідників та істориків мис-тецтва. Кожна його постава — це нове слово, це окрема проблема, що потребує гли-бокої аналізи без жадних тен-денційних махінацій. Молоде театральне покоління чекає на відкриття Л. Курбаса. Що скорше це буде зроблено, то краще для правди і для істо-рії театру.

На жаль, жаден із диску-тантів, які ось уже два роки ламають пера, про це не гово-рять. Вони лише змагаються в екзальтистичних обиду-ваннях, однак ніхто з них

не зважались сказати, що ж-дї українського театру пози-тивного залишив по собі Леся Курбас. Судді горляють лише про Курбасові "гріхи" перед акторським ансамблем", які, мовляв, загнали акторів на формалістичне бездоріжжя. Прокуратори — критики не договорюють до кінця!

Вони прекрасно знають, що "формалізм" Леся Курбаса — це дорогий цінний поступ укра-їнського модерного театру. Як би вони не намагались ком-промісувати мистецькі надбан-ня Леся Курбаса (використо-вуючи для цього "авторите-т" живих і мертвих театро-вих діячів-протестувальців), правда залишиться правдою. Совєтські доктори і кандидати наук бояться скаламутити наказу іділію співжиття мо-сковського "старшого брата" з "молодшим" — українським, який у всіх ділянках мусить черпати з "московської без-донної торби". Тому промов-чуються праці Леся Курбаса, щоб хтось знову не зважися піти тими "грішними" шлях-ми суверенного українського мистецтва.

манути "Березілля" на ті "ма-лічкі ярмарки". Курбас не по-боявся висловити свій протест наркомом у вічі. Він з упер-тою послідовністю обороняв театр від тисків і наказів пар-тії. Протестуванням у драма-тургії не було що шукати на-кону "Березілля". Леся Курбас був подивляючо мужнім, без-компромісним і готовим до відповідальності за всі свої дїї. Це був неподільний Суве-рен української театральної культури!

Цього Курбасові не простяг-Сталін, сьогодні не прощає Хрущов, і не простить жаден майбутній московський оку-пайнт. У 1938 році емісар Оку-пав — Кашкетін розстріляв Ле-ся Курбаса, Миколу Куліша, Миколу Зерова. Іхня смерть в українській підсовєтській і-сторії зієє не білою, а черво-ною — кривавою плямою! Жадним "культпротєським" спєдам не поталанить ту пля-му витерти найкращими хємікаліями. Як Макбет і його Лєді не змогли змити кров'я з рук своїх, так і кров Леся Курбаса прикипіла до рук "совєтських істориків".

Леся Курбас належить до вершин театральної культури України і всього світу. Не ті-льки звичайним брехунцям-фальсифікаторам, а й наймо-гутнішим тиранам законотри-бу до тих вершин. Вони згинуть, як дим, а доброк Ле-ся Курбаса останеться сієти у скарбниці української і світо-вої театральної культури. Що більш несправедливо тракту-ють пам'ять Леся Курбаса мо-

манути "Березілля" на ті "ма-лічкі ярмарки". Курбас не по-боявся висловити свій протест наркомом у вічі. Він з упер-тою послідовністю обороняв театр від тисків і наказів пар-тії. Протестуванням у драма-тургії не було що шукати на-кону "Березілля". Леся Курбас був подивляючо мужнім, без-компромісним і готовим до відповідальності за всі свої дїї. Це був неподільний Суве-рен української театральної культури!

Цього Курбасові не простяг-Сталін, сьогодні не прощає Хрущов, і не простить жаден майбутній московський оку-пайнт. У 1938 році емісар Оку-пав — Кашкетін розстріляв Ле-ся Курбаса, Миколу Куліша, Миколу Зерова. Іхня смерть в українській підсовєтській і-сторії зієє не білою, а черво-ною — кривавою плямою! Жадним "культпротєським" спєдам не поталанить ту пля-му витерти найкращими хємікаліями. Як Макбет і його Лєді не змогли змити кров'я з рук своїх, так і кров Леся Курбаса прикипіла до рук "совєтських істориків".

Леся Курбас належить до вершин театральної культури України і всього світу. Не ті-льки звичайним брехунцям-фальсифікаторам, а й наймо-гутнішим тиранам законотри-бу до тих вершин. Вони згинуть, як дим, а доброк Ле-ся Курбаса останеться сієти у скарбниці української і світо-вої театральної культури. Що більш несправедливо тракту-ють пам'ять Леся Курбаса мо-

манути "Березілля" на ті "ма-лічкі ярмарки". Курбас не по-боявся висловити свій протест наркомом у вічі. Він з упер-тою послідовністю обороняв театр від тисків і наказів пар-тії. Протестуванням у драма-тургії не було що шукати на-кону "Березілля". Леся Курбас був подивляючо мужнім, без-компромісним і готовим до відповідальності за всі свої дїї. Це був неподільний Суве-рен української театральної культури!

Цього Курбасові не простяг-Сталін, сьогодні не прощає Хрущов, і не простить жаден майбутній московський оку-пайнт. У 1938 році емісар Оку-пав — Кашкетін розстріляв Ле-ся Курбаса, Миколу Куліша, Миколу Зерова. Іхня смерть в українській підсовєтській і-сторії зієє не білою, а черво-ною — кривавою плямою! Жадним "культпротєським" спєдам не поталанить ту пля-му витерти найкращими хємікаліями. Як Макбет і його Лєді не змогли змити кров'я з рук своїх, так і кров Леся Курбаса прикипіла до рук "совєтських істориків".

Леся Курбас належить до вершин театральної культури України і всього світу. Не ті-льки звичайним брехунцям-фальсифікаторам, а й наймо-гутнішим тиранам законотри-бу до тих вершин. Вони згинуть, як дим, а доброк Ле-ся Курбаса останеться сієти у скарбниці української і світо-вої театральної культури. Що більш несправедливо тракту-ють пам'ять Леся Курбаса мо-

манути "Березілля" на ті "ма-лічкі ярмарки". Курбас не по-боявся висловити свій протест наркомом у вічі. Він з упер-тою послідовністю обороняв театр від тисків і наказів пар-тії. Протестуванням у драма-тургії не було що шукати на-кону "Березілля". Леся Курбас був подивляючо мужнім, без-компромісним і готовим до відповідальності за всі свої дїї. Це був неподільний Суве-рен української театральної культури!

Цього Курбасові не простяг-Сталін, сьогодні не прощає Хрущов, і не простить жаден майбутній московський оку-пайнт. У 1938 році емісар Оку-пав — Кашкетін розстріляв Ле-ся Курбаса, Миколу Куліша, Миколу Зерова. Іхня смерть в українській підсовєтській і-сторії зієє не білою, а черво-ною — кривавою плямою! Жадним "культпротєським" спєдам не поталанить ту пля-му витерти найкращими хємікаліями. Як Макбет і його Лєді не змогли змити кров'я з рук своїх, так і кров Леся Курбаса прикипіла до рук "совєтських істориків".

Леся Курбас належить до вершин театральної культури України і всього світу. Не ті-льки звичайним брехунцям-фальсифікаторам, а й наймо-гутнішим тиранам законотри-бу до тих вершин. Вони згинуть, як дим, а доброк Ле-ся Курбаса останеться сієти у скарбниці української і світо-вої театральної культури. Що більш несправедливо тракту-ють пам'ять Леся Курбаса мо-

манути "Березілля" на ті "ма-лічкі ярмарки". Курбас не по-боявся висловити свій протест наркомом у вічі. Він з упер-тою послідовністю обороняв театр від тисків і наказів пар-тії. Протестуванням у драма-тургії не було що шукати на-кону "Березілля". Леся Курбас був подивляючо мужнім, без-компромісним і готовим до відповідальності за всі свої дїї. Це був неподільний Суве-рен української театральної культури!

Цього Курбасові не простяг-Сталін, сьогодні не прощає Хрущов, і не простить жаден майбутній московський оку-пайнт. У 1938 році емісар Оку-пав — Кашкетін розстріляв Ле-ся Курбаса, Миколу Куліша, Миколу Зерова. Іхня смерть в українській підсовєтській і-сторії зієє не білою, а черво-ною — кривавою плямою! Жадним "культпротєським" спєдам не поталанить ту пля-му витерти найкращими хємікаліями. Як Макбет і його Лєді не змогли змити кров'я з рук своїх, так і кров Леся Курбаса прикипіла до рук "совєтських істориків".

Леся Курбас належить до вершин театральної культури України і всього світу. Не ті-льки звичайним брехунцям-фальсифікаторам, а й наймо-гутнішим тиранам законотри-бу до тих вершин. Вони згинуть, як дим, а доброк Ле-ся Курбаса останеться сієти у скарбниці української і світо-вої театральної культури. Що більш несправедливо тракту-ють пам'ять Леся Курбаса мо-

манути "Березілля" на ті "ма-лічкі ярмарки". Курбас не по-боявся висловити свій протест наркомом у вічі. Він з упер-тою послідовністю обороняв театр від тисків і наказів пар-тії. Протестуванням у драма-тургії не було що шукати на-кону "Березілля". Леся Курбас був подивляючо мужнім, без-компромісним і готовим до відповідальності за всі свої дїї. Це був неподільний Суве-рен української театральної культури!

Цього Курбасові не простяг-Сталін, сьогодні не прощає Хрущов, і не простить жаден майбутній московський оку-пайнт. У 1938 році емісар Оку-пав — Кашкетін розстріляв Ле-ся Курбаса, Миколу Куліша, Миколу Зерова. Іхня смерть в українській підсовєтській і-сторії зієє не білою, а черво-ною — кривавою плямою! Жадним "культпротєським" спєдам не поталанить ту пля-му витерти найкращими хємікаліями. Як Макбет і його Лєді не змогли змити кров'я з рук своїх, так і кров Леся Курбаса прикипіла до рук "совєтських істориків".

Леся Курбас належить до вершин театральної культури України і всього світу. Не ті-льки звичайним брехунцям-фальсифікаторам, а й наймо-гутнішим тиранам законотри-бу до тих вершин. Вони згинуть, як дим, а доброк Ле-ся Курбаса останеться сієти у скарбниці української і світо-вої театральної культури. Що більш несправедливо тракту-ють пам'ять Леся Курбаса мо-

манути "Березілля" на ті "ма-лічкі ярмарки". Курбас не по-боявся висловити свій протест наркомом у вічі. Він з упер-тою послідовністю обороняв театр від тисків і наказів пар-тії. Протестуванням у драма-тургії не було що шукати на-кону "Березілля". Леся Курбас був подивляючо мужнім, без-компромісним і готовим до відповідальності за всі свої дїї. Це був неподільний Суве-рен української театральної культури!

Цього Курбасові не простяг-Сталін, сьогодні не прощає Хрущов, і не простить жаден майбутній московський оку-пайнт. У 1938 році емісар Оку-пав — Кашкетін розстріляв Ле-ся Курбаса, Миколу Куліша, Миколу Зерова. Іхня смерть в українській підсовєтській і-сторії зієє не білою, а черво-ною — кривавою плямою! Жадним "культпротєським" спєдам не поталанить ту пля-му витерти найкращими хємікаліями. Як Макбет і його Лєді не змогли змити кров'я з рук своїх, так і кров Леся Курбаса прикипіла до рук "совєтських істориків".

Короткі Вісті

● Ігріт Вергман, світовий слави фільмова зірка виграла у Римі судовий процес проти сво-го першого чоловіка, режисера Росселліні, за "признання і постійної опії над трьома на-політими дітьми". Суд, який спершу признав був батькові право тримати у себе діти, про-додив цей термін ще на один місяць. Ігріт Вергман виїхала вдалеку за межі шведської промисловця Ларса Шлітта, з яким вона мешкає здебільша в Парижі.

● У Штутгарті в Західній Німеччині арештовано семеро осіб за масові виступи на окопи-вальних ділянках за остаточної війни територіях. Є між ними також один генерал. Прізвища арештованих засекречено.

Ню Йорк, 14 вересня 1959.

П. С. Інші українські газети на еміграції прому передруку-вати цього листа, може таким способом збільшитись можли-вість потраплення листа до адресата.

У наступній статті постара-юся для читачів по цьому бо-ці записи подати історію і зв. "реабілітації" Леся Курбаса, яка фактично є новим обвину-ваченням і засудженням всієї творчості великого режисера Українського Театру.

П. Г.

ВУНСАБЕТ, Р. А. і ОКОЛИЦЯ!

Сестричтво при Українській Католічній Церкві у Вунсабет, Р. А. запрошує на

ПІКНІК

в НЕДІЛЮ, 20-го ВЕРЕСНЯ 1959 р.

на широкій ділянці при Савер-Стріт.

Початок — год. 2:30 по пол.

(У випадку дощу, Пікнік в неділю, 27-го вересня).

Вуносавет, Р. А. і Околиця!

В неділю, 20-го вересня 1959 року в РОЧЕСТЕРІ, Н. Й.

в УКРАЇНСЬКІЙ ПРАВОСЛАВНІЙ ЦЕРКВІ СВ. ПОКРОВИ,

буде відправлено

ВЕЛИКУ ПАНАХИДУ

за душі мільйонів замучених і помордованих на-ших братів і сестер, які згинили з наказу Н. Хру-щова, під час його панування в Україні, як наміс-ника й найближчого "соратника" І. Сталіна.

Панахида відбудеться в год. 11:15 рано

у приміщенні церкви — Клинтон Еве. Нортс, під числом 1025.

Запрошується все Українське Громадянство прибути на цю Панахиду.

ПАРАФІЯ СВ. ПОКРОВИ в РОЧЕСТЕРІ, Н. Й.

Увага! Увага!

